

## TEMA:

Kinas farvel til  
menneske-  
rettighederne

side 6



Indiske  
kvinder  
protesterer  
mod  
kønsselektive  
aborter

side 11



## Respekt for Menneskeliv



Jérôme Lejeune

Respekt for Menneskeliv (RFM) er en uafhængig dansk Pro-Life-organisation, som arbejder på grundlag af Lejeune-erklæringen.

Den franske læge og genetiker Jérôme Lejeune (1926–1994) var en af det 20. århundredes betydeligste biologiske forskere og modtog i 1962 Kennedy-prisen. Han var professor i fundamental genetik ved René Descartes Universitetet i Paris og medlem af Det pavelige Videnskaberne Akademi.

I slutningen af 1950'erne opdagede han det

ekstra kromosom (trisomi 21), som forårsager Downs syndrom. Han var dermed den første genetiker, der identificerede en arveligt bestemt sygdom.

Lejeune var gennem hele sin karriere en utrættelig og frygtløs fortaler for livets sag. Som kristen læge og forsker fastholdt han, at ethvert menneskeliv – fra befrugtningsøjeblikket til en naturlig død – har krav på ubetinget respekt og således aldrig må gøres til et middel eller til et forsøgsobjekt.

### Lejeune-erklæringen

**Fra befrugtningsøjeblikket, dvs. det tidligste øjeblik af biologisk eksistens, er barnet et menneske, et selvstændigt individ,**

**genetisk forskelligt fra moderen, som giver det næring og beskyttelse.**

**Fra befrugtningsøjeblikket og resten af dets liv er det det samme levende menneske, som vokser, udvikler sig, modnes og til slut dør.**

**Det er i besiddelse af egenskaber, som gør det forskelligt fra alle andre mennesker.**

**Det er unikt og derfor uerstatteligt.**

**Det er lægens opgave at tjene livet fra dets begyndelse til dets afslutning.**

**Den respekt for menneskelivet, som er grundlaget for lægens arbejde, kan således aldrig gøres betinget af patientens alder eller tilstand i øvrigt.**

**Foreligger der vanskelige omstændigheder i forbindelse med en graviditet, er det lægens pligt at gøre sit yderste for at hjælpe både mor og barn.**

**Det strider derfor direkte mod en læges opgave at afbryde et svangerskab**

**i den hensigt at ville afhjælpe sociale, økonomiske, psykologiske eller genetiske problemer.**

#### RFM holder liv i debatten

Vi forsøger til stadighed at skabe opmærksomhed om alle områder, hvor respekten for menneskelivet er helt eller delvist undergravet.

Derfor beskæftiger vi os ikke alene med abortproblematikken, men også med emner som aktiv dødshjælp, reproduktionsteknologi, genteknologi og befolkningspolitik.

#### RFM rådgiver

Vi har oprettet en gratis rådgivningstjeneste for gravide. Er du i tvivl, om du magter at gennemføre svangerskabet, eller har du problemer efter en abort – så ring til sekretariatet (5576 7652), hvis du vil have en personlig samtale, eller send os en mail: [info@rfm.dk](mailto:info@rfm.dk)

#### RFM informerer

Foruden dette blad udsender RFM gratis informations- og undervisningsmaterialer, som du kan bestille på sekretariatet.

Nogle af dem kan downloades fra vores hjemmeside [www.rfm.dk](http://www.rfm.dk)

Vi kommer gerne ud på skoler, i foreninger og menigheder med aktuelle debatoplæg og foredrag.

#### Respekt for Menneskeliv

Lundby Hovedgade 104, 4750 Lundby

cvr.nr.: 29685487 • tlf.: 5576 7652 • E-mail: [info@rfm.dk](mailto:info@rfm.dk)

Ved indbetaling af frivillige bidrag til RFM via netbank: FI-nummer (73) 85891774 – eller: reg. nr. 9218 konto 2073074765

## RFM nyt 42. årgang nr. 1

ISSN 0906-4605 (trykt udgave)  
ISSN 2246-4034 (net-udgave)

Bladet udkommer  
tre gange årligt og sendes gratis  
til alle tilsluttede.  
Årligt mindstebidrag 150 kr.  
For familier 200 kr.

### Redaktion

Torben Riis  
ansvarshavende

Redaktion og  
bladekspektion  
Lundby Hovedgade 104  
4750 Lundby  
tlf 5576 7652  
info@rfm.dk

### Skal du flytte?

Så husk venligst  
at sende os din nye adresse  
på [info@rfm.dk](mailto:info@rfm.dk)  
– eller ring til os!  
Det er ikke nok  
at melde flytning til  
folkeregisteret eller  
postvæsenet.

### BETALINGSSERVICE

Det vil være en stor hjælp, hvis  
du tilmelder din årlige betaling  
til betalingsservice.  
Det kan du gøre, når du  
næste gang modtager  
girokortet.  
Her står der, hvordan du bærer  
dig ad, og det er faktisk  
helt ligetil.

Anvendelse af artikler  
fra bladet er tilladt  
med kildeangivelse

## Vil det lykkes denne gang?



Vil det langt om længe lykkes kristendemokraterne at komme i Folketinget igen, efter at den nybyggede politiske ordfører Jens Rohde, har skaffet partiet partiet en stemme i Folketinget?

Det er et spørgsmål, som medierne har beskæftiget sig indgående med i denne tid, hvor alle tørster efter at høre om andet end de seneste corona-tal. I den forbindelse er Jens Rohde blevet grundigt interviewet om sit formodede forhold til den kristne tro og fremfor alt om sin holdning til fri abort. Det sidste har han besvaret med al ønskelig tydelighed:

*“Der er ingen, der skal gøre sig illusioner om, at vi kommer til at lave en anden politik end den her. Det er vigtigt for mig, at KD’s linje ikke er en, hvor man kompromitterer retten til fri abort.”*

Derfor er det selvfølgelig irriterende for Rohde & kompagni, at medierne (der, som vi ved, altid er ude på at lokke interview-offerret på glatis) bliver ved med at snage i abortspørgsmålet, når KD vitterlig har gjort, hvad de kan, for at få omverdenen til at forstå, at partiet *ikke* er et kristent parti, og at man *ikke* i mindste måde har planer om at indskrænke endsige afskaffe adgangen til fri abort.

Ledelsen er med andre ord nået til den overbevisning, at fremgang for partiet – herunder ikke mindst at få en plads i Folketinget – først kommer inden for rækkevidde den dag, ingen længere forbinder ordet “abort” med “Danmarks borgerlige midterparti.”

Denne “redningsmodel” blev allerede (forgæves) lanceret i 2007 af den daværende formand Bodil Kornbek, da hun meddelte, at partiet ikke længere ville stille forslag om afskaffelse af fri abort. Dette uanset, at partiet først og fremmest var sat i verden med det formål at beskytte ufødte børns liv.

Sagen er, at KD ved den lejlighed mistede sin sjæl og dermed sit formål. Så uanset, hvad der sker ved næste folketingsvalg, vil det ikke ændre på, at et enigt Folketing fortsat bakker op om vor tids meningsløse drab på ufødte børn.

Torben Riis

# Nu kan du hente din gratis bog!



I sidste nr. af RFMnyt fortalte vi, at et hæfte om befolkningspolitik var undervejs.

Nu er det færdigt og er nærmest blevet til en lille bog på 54 A4-sider

Det er også grunden til, at vi kommer senere end sædvanligt ud med dette nr. af RFMnyt.

## Hvordan finder du dit eksemplar af bogen?

Bogen er som allerede nævnt i det forrige nr. gratis. Du finder den ved at gå ind på RFM's hjemmeside **rfm.dk** og klikke på "materialer" i topmenuen. Herfra kan du downloade den.

## Vil du hellere have den i papirudgaven?

Hvis du hører til dem, der ikke bryder sig om at læse en længere tekst på en computerskærm eller slet ikke er i besiddelse af en computer, kan du

sende os en mail på: **info@rfm.dk** eller ringe til os på **5576 7652** og bestille dit eksemplar – eller flere, hvis du kender nogen, der kunne have interesse i at læse bogen.

Så sender vi papirudgaven til dig med posten.

Det gør vi som sagt gratis, men vi vil være taknemmelige for en lille gave overført til vores konto **9218 - 2073074765**, eftersom det koster os 44 kr. i porto at sende den.

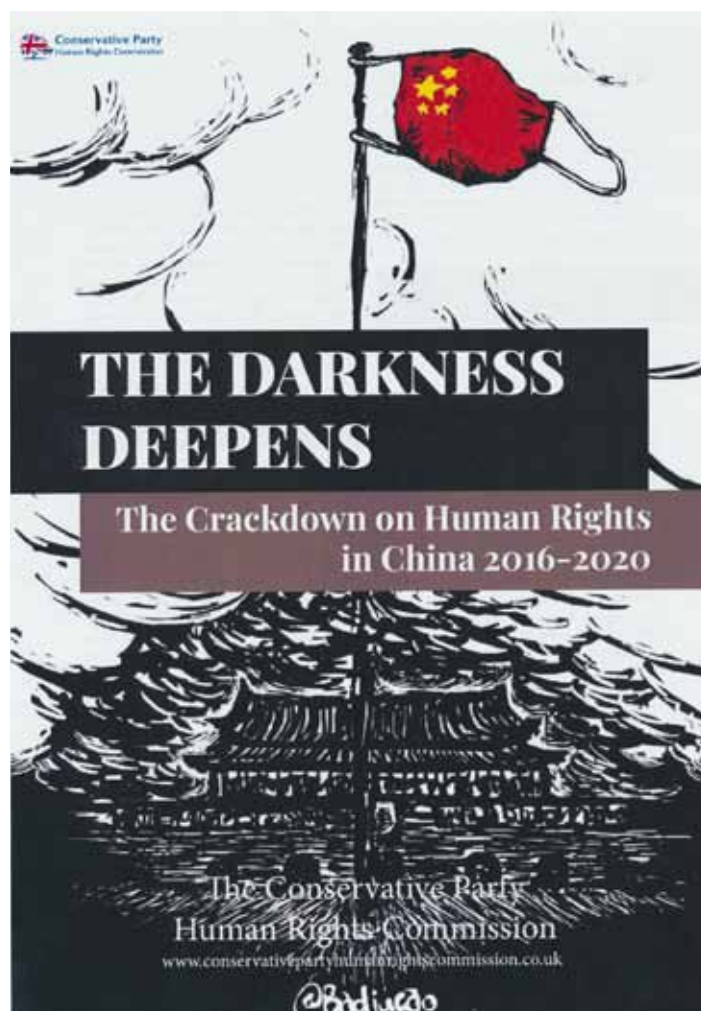
## TEMA: KINAS FARVEL TIL MENNESKERETTIGHEDERNE

I januar i år offentliggjorde det britiske konservative parti en rapport om Kinas forhold til – eller rettere manglende forhold til – menneskerettighederne i perioden 2016-2020.

Rapporten er udarbejdet af partiets menneskerettighedskommission, som blev oprettet i 2005 med det formål at holde sig orienteret om spørgsmål vedrørende overholdelsen af internationalt anerkendte menneskerettigheder for på det grundlag at kunne oplyse, rådgive og styrke partiet i forbindelse med tilrettelæggelsen af dets udenrigspolitik.

I juni 2016 iværksatte kommissionen sin første større undersøgelse af menneskerettigheds-situationen i Kina i perioden 2013-2016 – de første tre år af Xi Jinpings periode som præsident. Det resulterede i en rapport med overskriften "Det mørkeste øjeblik – angrebet på menneskerettighederne i Kina i 2013-2016", som konkluderede, at menneskerettighederne i Kina især har været under beskydning i denne periode.

Titlen på den seneste undersøgelse, som vi nu skal se nærmere på, fortæller os, at mørket siden da har lagt sig stadig tungere over Kina.



### Du kan finde hele rapporten på:

<https://conservativepartyhumanrightscommission.co.uk/wp-content/uploads/2021/01/CPHRC-China-Report.pdf>

Undersøgelsen beskæftiger sig med en lang række af regimets krænkelser af menneskerettighederne, som er mere eller mindre kendt af offentligheden i vor del af verden. Den strækker sig over 85 sider, så der inden for rammerne af denne artikel kun kan blive tale om et relativt kort referat af rapportens behandling af de mest iøjnefaldende emner.

### 1. YTRINGSFRIHED, MEDIER M.M.

Det kommer næppe som en overraskelse, at ytringsfrihed i Kina i bogstaveligste forstand er et ukendt begreb. Kinas kommunistiske parti

har i løbet af perioden 2016-2020 intensiveret angrebet på alle former for ytringsfrihed. I det indeks, som den franske NGO (RSF) "Reporters sans frontières" [Journalister uden grænser] udgiver hvert år, var Kina i 2020 nr. 177 ud af 180 – altså kun 3 pladser fra at være det mest problematiske land i verden, når det drejer sig om ytringsfrihed. En vurdering, som deles af NGO'en "Safeguard Defenders", der rapporterer, at over 100 journalister i øjeblikket bliver tilbageholdt under livstruende forhold.

Forfatteren og nobelpristageren Liu Xiaobo og systemkritikeren og blog-

geren Yang Tongyan døde til sammenligning begge i 2017 af kræft, som (bevidst) ikke blev behandlet i fængslet (se næste side).

Kina har i de seneste år udvist en række vestlige journalister, som har udtalt sig kritisk om forholdene i landet. I marts 2020 vakte det imidlertid opsigt over hele verden, at myndighederne udviste samtlige journalister fra flere amerikanske aviser – *New York Times*, *Washington Post* og *Wall Street Journal* – samtidig med, at man forlangte af *Voice of America* og *TIME*, at de løbende skulle indlevere detaljerede redegørelser for deres aktiviteter i Kina.



**Liu Xiaobo, forfatter, systemkritiker, menneskerettighedsaktivist og formand for den kinesiske afdeling af PEN. Modtog under sit fjerde fængselsophold Nobels Fredspris i 2010, men fik ikke tilladelse af de kinesiske myndigheder til at være til stede i Oslo under overrækkelseceremonien. Hans tale blev læst af skuespilleren Liv Ullmann.**



**Yang Tongyan, forfatter, digter, blogger og systemkritiker. Blev efter at have kritiseret myndighedernes brutale fremfærd mod deltagerne i demonstrationerne på den Himmelske Freds Plads i 1989 arresteret og fængslet fra 1990-2000.**

**Blev igen i 2006 idømt 12 års fængsel for at have kritiseret den kinesiske regering. Døde i fængslet i 2017 efter at have fået afslag på en anmodning om at blive behandlet for en aggressiv hjernesvulst i udlandet.**

Alene siden begyndelsen af 2020 er 16 udenlandske journalister blevet udvist af landet.

Læg hertil, at udenlandske journalister til stadighed har været udsat for forskellige former for chikane, herunder fysiske overgreb, overvågning og kortvarige arrestationer med det formål at forhindre dem i at mødes med bestemte personer.

*Safeguard Defenders* rapporterer endvidere, at internettet i stigende grad bliver overvåget og censureret af myndighederne. Overtræder man de til stadighed mere restriktive regler, risikerer man at blive arresteret, miste sit arbejde og blive tvunget til at fjerne sit materiale.

Kinesiske journalister må hverken

- oprette en personlig blog eller personlig hjemmeside,
- citere materiale fra et socialt netværk uden først at få det godkendt af myndighederne,
- eller samarbejde med udenlandske medier.

Det kommunistiske partis censurkomité, også kaldet "Den Store Firewall" forhindrer ifølge "Journalister uden grænser" Kinas 772 millioner internetbrugere i at få adgang til udenlandske nyhedsmedier. Det anslås, at komiteen har mindst to millioner medarbejdere svarende til én censor pr. 386 brugere. Siden 2019 har anonyme kommentarer været forbudt. Overtrædelser kan medføre fængselsstraffe.

## 2. RELIGIONSFRIHED

Siden den såkaldte kulturrevolution fra 1966 til 1976 har religionsfriheden været under angreb i Kina. Forfølgelserne rammer kristne, buddhister, muslimer herunder uighur-folket og tilhængere af Falun Gong-bevægelsen.

Siden kommissionens forrige rapport i 2016 er situationen blevet mærk-

bart forværret, konstaterer forfatterne. Blandt de mest iøjnefaldende ændringer er regeringens stigende indblanding i religiøse forhold.

Mens det tidligere var overladt til de enkelte provinser at tage stilling til, hvilke regler der skulle gælde for de forskellige trossamfund, er det nu under Xi Jinpings styre blevet et spørgsmål, der afgøres på allerhøjeste regeringsniveau. Og herfra kræves det, at alle trossamfund skal "sinificeres", det vil sige tilpasses den kinesiske kultur – vel at mærke ikke den klassiske kinesiske kultur, men den totalitære politiske kultur, som p.t. kontrolleres af regimet i Beijing.

Med til sinificeringen hører, at kirker og moskeer i stort tal nedlægges af myndighederne, og at religiøse symboler og billeder fjernes fra bygningerne og de private hjem.

Samtidig sker der en konstant udskiftning af gejstlige for at sikre, at de fungerende præster, imamer osv. er godkendt af myndighederne.

Hertil kommer, at man har installeret overvågningskameraer omkring alle trossamfunds bygninger.

Mange er også blevet arresteret, fængslet, tortureret og endda dræbt som følge af deres religiøse overbevisning.

Den internationale menneskerettighedsorganisation *China Aid Association* rapporterer til kommissionen, at mens man i 2017 var i stand til at dokumentere 1.265 tilfælde af kristenforfølgelser, var tallet i 2018 vokset til 10.000. 5.000 kristne blev arresteret, hvoraf 1.000 var religiøse ledere. Over 500 blev idømt fængselsstraffe - en stigning på 44% i forhold til 2017.

I alt blev over en million fra samtlige trossamfund udsat for forfølgelser i 2018 – 3½ gange flere end i 2017.

Menneskerettighedsorganisationen *Christian Solidarity Worldwide* (CSW)



**Kinesiske kristne i bøn.**  
De systematiske forfølgelser gør det næsten umuligt for dem at praktisere deres tro.

oplyser, at både registrerede og ikke registrerede protestantiske kirker og præster individuelt og kollektivt er blevet straffet for at afholde fredelige religiøse arrangementer. De er blevet tvunget til at synge kommunistiske sange under

deres gudstjenester, til at hejse det nationale flag og fjerne religiøse billeder. Over hele landet er korsene på deres kirkebygninger blevet fjernet, og der er mange vidnesbyrd om, at man forbyder unge under 18 år at deltage i religiøse aktiviteter.

Læg hertil, at Uighur-folket i de senere år er blevet udsat for tvangssterilisationer og har fået forbud mod at dyrke deres religion. CSW beskriver det, der sker i øjeblikket, som et direkte angreb på deres identitet, kultur og religion.

### 3. TORTUR

Anvendelsen af tortur i kinesiske fængsler bliver til stadighed mere udbredt. Dette på trods af, at Kina har underskrevet FN's konvention mod tortur.

Et af ofre, Simon Cheng, der var ansat som funktionær ved det britiske konsulat i Hongkong, har aflagt et både mundtligt og skriftligt vidnesbyrd for kommissionen, hvor han detaljeret har fortalt, hvad der overgik ham, da han vendte tilbage fra et besøg i embeds medfør i hovedlandet.

Den 8. august 2019 blev han arresteret af det kinesiske sikkerhedspoliti, der mistænkte ham for at være britisk spion, og blev i de næste 14 dage udsat for det ene tredjegradsforhør efter det andet.

Om det fortæller han blandt andet:



"Under forhørene sad jeg fastspændt i en såkaldt *tiger chair* med håndjern og fodlænke. Jeg fik ikke lov til at have mine briller på og følte mig hele tiden svimmel og havde åndenød.

De slog mig hver gang jeg ikke sagde, hvad de forventede, med nogle spidse stave. Jeg havde bind for øjnene og hætte over hovedet under alle forhørene."

Undervejs bruger de også det klassiske middel søvnberøvelse for at få

ham til at bryde sammen og supplerer med psykisk tortur, hvor de truer ham med fængsel på livstid, hvis han ikke tilstår en stribe af forbrydelser.

Da Simon Cheng blev løsladt, kunne han dårligt gå på grund af de mange læsioner fra torturen. Han fik besked på ikke at fortælle lægerne i arresten, hvad der var sket. I stedet skulle han sige, at hans skader på krop og ben skyldtes, at han var snublet uden for arresten.

Det konservative partis menneskerettighedskommission afslutter dette kapitel med at fastslå, at man "på ingen måde tvivler på, at de sager, som er omtalt her, kun er toppen af isbjerget. Som vidneudsagnene dokumenterer, befinder folkerepublikken Kinas regering sig i et konstant modsætningsforhold til Konventionen mod Tortur."

## 4. BARBARISK ORGANHØST

**Samvittighedsfanger risikerer at blive dræbt, for at man kan høste deres organer.**

Problemet blev første gang undersøgt af kommissionen og resultaterne offentliggjort i 2016-rapporten. Efterfølgende har den uafhængige domstol – kendt som China Tribunal, som blev stiftet i 2018,\* undersøgt sagen og nået til den konklusion, at "tusinder af uskyldige mennesker er blevet sprættet op i levende live, for at man kunne høste deres organer og sælge dem".

Denne adfærd karakteriserer domstolen som "en forbrydelse mod menneskeheden" og understreger, at de, som samarbejder med det kommunistiske regime i denne sammenhæng, "må gøre sig klart, at de har at gøre med en kriminel stat."

I juni 2019 offentliggjorde domstolen sin endelige konklusion, hvor den blandt andet fastslog, at Falun Gong-bevægelsens medlemmer i særlig grad har været ofre for grusomhederne, og at handel med organer stadig finder sted i betydeligt omfang.

Hvad dette angår, har kommissionen blandt andet beskæftiget sig med misforholdet mellem antallet af transplantationsoperationer og antallet af registrerede donorer. I 2017, vurderer domstolen, blev der udført et sted mellem 60.000 og 90.000 operationer, mens der i det år kun var registreret 5.146 donorer! Det taler sit tydelige sprog om, at der har været ganske mange "donorer", der ikke er registreret i de officielle statistikker.

---

\* Domstolen, som ikke har nogen officiel retslig autoritet, ledes af den britiske dommer, Sir Geoffrey Nice, som var chefanklager i sagen mod Slobodan Milošević i begyndelsen af 2000-tallet



Menneskerettighedsorganisationen ETAC, som har leveret en stor del af bevismaterialet, omtaler også Verdenssundhedsorganisationen WHO's rolle og hævder, at "den kinesiske regering udnytter WHO til at sprede sin egen propaganda og tjene sine egne nationale interesser. Det ser man blandt andet af, at WHO ikke i tide advarede mod corona-pandemien og i øvrigt har nægtet at iværksætte en undersøgelse af Kinas organhøst hos samvittighedsfanger og i stedet stiller sig tilfreds med Kinas egne forklaringer.

Læg hertil, at Kina i længere tid ved hjælp af tvangsaborter og tvangssterilisationer har foretaget en systematisk udrensning af uighurfolkene, som hovedsageligt er bosat i provinsen Xinjiang,

## 5. OVERVÅGNINGS-SAMFUNDET

*"Kina har bragt os nærmere end noget andet land til George Orwells dystopiske mareridt "1984".*

Ordene er et udsagn fra grundlæggeren og lederen af NGO'en "Citizen Power Initiatives for China," dr. Yang Jianli (nu bosat i USA), som minder os om på, at den moderne teknologi – uanset de fordele, den giver os – også giver et diktatur som Kina skræmmende muligheder for at

overvåge befolkningen i døgnets 24 timer, hvor de end måtte opholde sig.

Yang Jianli har over for Kommissionen skriftligt redegjort for, hvordan Kinas kommunistiske parti har opbygget et altomfattende overvågningssystem for at sikre regimets fortsatte beståen – fra det klassiske, hvor mennesker udspionerer og angiver hinanden – til nutidens højteknologiske udstyr.

F.eks. er der skoler, der installerer kameraer for at kunne holde øje med elevernes ansigtsudtryk og grad af opmærksomhed, og virksomheder, som udstyrer deres rengøringspersonale med GPS-ure for at måle deres effektivitet.

I 2017, fortæller Yang Jianli, indledte myndighederne i Xinjiang-provinsen, hvor der er mange etniske minoriteter, et projekt, der skulle resultere i en 100% overvågning af samtlige distrikter. For at det kunne lade sig gøre blev systemet blandt andet integreret med Kinas satellit- og "smart city"-systemer.

Det værste er, tilføjer han, at Kina eksporterer disse avancerede teknologier til andre autoritære regimer, der ligesom kineserne selv bruger dem til at forebygge ethvert anslag mod deres diktatoriske magt.





## Nye vinde fra Planned Parenthood, eller ...?



Vi tager klart afstand fra Sanger, racisme og alt sådan noget ...

Planned Parenthood of America's nye leder, Alexis McGill Johnson

I RFM nr. 2, 2020, skrev vi i artiklen om Margaret Sanger side 6, at Planned Parenthoods bestyrelse for Manhattan-afdelingen i New York havde besluttet at fjerne hendes navn fra facaden for at distancere sig fra hendes racistiske anskuelser.

Siden da har Planned Parenthood of America (PPFA) fået en ny leder, Alexis McGill Johnson, som nu har taget fat på den samme problemstilling og dermed ført sagen op på nationalt plan.

Det gjorde hun ved at skrive en erklæring i *New York Times* med overskriften: "Jeg er Planned Parenthoods leder. Vi er færdige med at gøre undskyldninger for vores grundlægger".

Det uddyber hun således: "Vi er nødt til at gøre op med Margaret Sangers samarbejde med hvide racistiske grupper og ditto eugenikere i stedet for blot at fremstille

det som et uheldigt produkt af hendes samtid." Herefter opregner hun en stribe af Sangers mest iøjnefaldende forsyndelser, f.eks:

- hendes foredrag i Ku Klux Klan's kvindeafdeling,
- hendes begejstring for den kendelse i USA's Højesteret i 1927, som tillod stater at sterilisere mennesker, som blev anset for at være retarderede – uden deres samtykke og undertiden også uden deres viden,
- hendes medvirken til de første forsøg med fødselkontrol-pillen i Puerto Rico – et projekt, hvor 1.500 kvinder deltog uden at få at vide, at der var tale om et eksperiment, hvor de risikerede at blive ramt af alvorlige bivirkninger.

### Er der alvor bag ordene?

Her skal man imidlertid lægge mærke til, at Alexis Johnson i grunden ikke gør andet end at tage afstand

fra det, der er sket i fortiden. Det, hun stiller i udsigt, er udelukkende, at institutionen som sådan vil tage afstand fra synspunkter, som ingen i øvrigt ville vove at luften i det offentlige rum i vor tid, hvor "Black Lives Matter" og identitetspolitik har sat sig tungt på dagsordenen i det offentlige rum. Det må siges at være en billig omgang.

Kort sagt: PPFA er en virksomhed, som ud over donationerne fra diverse regeringer og amerikanske milliardærer lever af at foretage aborter, og som derfor ligesom alle andre virksomheder har behov for til stadighed at pleje deres image.

Så når PPFA's leder skriver, at "vi er nødt til at gøre op med Margaret Sanger", sker det i erkendelsen af, at Sanger er ved at blive en belastning for firmaets omsætning og derfor må ofres. Margaret Sanger kunne langt op i 1900-tallet "sælge" sit

racehygiejniske projekt ved at appellere til samtidens udbredte racistiske syn på de mennesker, hun kaldte for "fejleksemplarer" og "menneskeligt ukrudt."

Det går som sagt ikke længere, og derfor ændres der nu på salgsstrategien – alene for at sikre en fortsat stigende omsætning.

Og det er ikke småpenge, vi taler om. Ifølge PPFA's årsrapport for 2019 foretog organisationen det år over 354.000 aborter – en stigning på over 9.000 sammenlignet med 2018, hvor omsætningen også steg med 3,51% i forhold til året før.

### 3 spørgsmål til PPFA

I artiklen i RFM nr. 2, 2020, som vi henviste til i indledningen, sluttede vi med at efterlyse "seriøse overvejelser om selve karakteren af de ydelser, PPFA i nyere tid har tjent milliarder af dollars på at tilbyde gravide kvinder".

Denne gang synes vi, at det i lyset af den seneste udvikling vil være relevant f.eks. at stille disse tre spørgsmål:

**1.** Vil PPFA for fremtiden sige nej til at finansiere projekter som f.eks. sterilisationskampagnen i Brasilien i slutningen af 1980'erne, hvor 7,5 millioner (hovedsageligt ikke-hvide) kvinder med støtte fra blandt andre PPFA blev steriliseret med eller uden deres samtykke? Racisme?

**2.** Vil indtægter fra PPFA's meget omtalte salg af fosterdele – eksempelvis hjerner, lever eller lunger – fortsat komme til at udgøre en vigtig del af PPFA's indtjening, uanset at transaktioner af denne art er ulovlige i USA?

**3.** Er det et rent tilfælde, at PPFA i de sidste 30 år har foretaget 4 gange så mange aborter på sorte som på hvide kvinder? Eller kan man, som nogle iagttagere har gjort, forestille sig, at det (jfr. spørgsmål 1) har noget med racisme at gøre?

## 100 dage med Joe Biden



Som bekendt gik Joe Biden til valg på at indføre fri abort fra undfangelsen til fødslen. Derfor skal man ikke undre sig over, hvad der er sket på denne front i løbet af hans første 100 dage som præsident. Kort fortalt har han haft travlt med at underskrive dekreter, der ophæver de restriktioner, som hans forgænger fik gennemført i så henseende.

Her blot nogle enkelte eksempler på, hvad der er sket indtil nu:

- Den 28. januar udstedte han et dekret, der ophævede Mexico City-politikken, som forhindrer NGO'er i og uden for USA, i at modtage statslige tilskud, såfremt de udfører eller propagerer for abort som en familieplanlægningsmetode. Denne bestemmelse blev oprindeligt indført af Ronald Reagan i 1985, ophævet af Bill Clinton i 1993, genindført i 2001 af George Bush, ophævet i 2009 af Barack Obama og genindført og udvidet af Donald Trump i 2017.
- På den samme dag udstedte han et dekret, som tog de første skridt til at ophæve præsident Trumps "Protect Life Rule", der forhindrer abortudbydere i at modtage bevillinger fra den statslige Title X-fond, som blev stiftet i 1970 med det formål at støtte fattige familier, der har behov for sundhedsydelser. I marts måned oplyste HHS (sundhedsministeriet), at man vil ophæve Trumps "Protect Life Rule" i slutningen af året.
- Biden har udnævnt den tidligere justitsminister i Californien Xavier Becerra til leder af sundhedsministeriet. Han er kendt for sin støtte til ubetinget fri abort under hele graviditetsperioden og for sin modstand mod rådgivningscentre for gravide kvinder.
- Biden har ophævet Trumps forbud mod at bevilge offentlige midler til forskning, der bruger "materiale" fra aborterede fostre.

Og der er ingen tvivl om, at dette kun er de første skridt på vejen til langt mere radikale initiativer eksempelvis hans erklærede plan om at forøge antallet af dommere i højesteret for på den måde at sikre et flertal for fri abort blandt dommerne.



## Unge kvinder i Indien protesterer mod forældre-generationens kønsselektering

Ifølge en undersøgelse offentliggjort i april i år i det respekterede medicinske tidsskrift *The Lancet* er der i Indien i perioden 1987-2016 foretaget 22,1 millioner kønsrelaterede aborter – nærmere bestemt aborter på ufødte **piger**.

Hermed tegner Indien sig for halvdelen af samtlige aborter på ufødte piger i verden i dag.

De mange fravalg af piger betyder, at der på årsbasis kun fødes 788 piger for hver 1.000 fødte drenge.

Ifølge forskerne bag undersøgelsen ser det ikke ud til, at denne udvikling er på retur, men alligevel er der tegn på, at de nye generationer – herunder naturligvis især de unge kvinder – i stigende grad har fattet mod til at gøre oprør mod forældrenes "traditioner" på dette område. I givet fald en udvikling, som først senere vil kunne aflæses i statistikkerne.

### En menneskelig tragedie

Lederen af *Population Research Institute*, Steven Mosher, vurderer, at omkring 550.000 piger hvert år fravælges af deres forældre. "Det er en menneskelig tragedie af kolossale dimensioner," siger han.

Medierne har efterhånden også fået øje på problemet. F.eks. bragte nyhedsmagasinet *Newsweek* en rapport i 2019, hvor journalisterne blandt andet dokumenterede, at der i en tre-måneders periode ikke var blevet født en eneste pige i hele Uttarkashi-distriktet i den nordlige del af Indien – kun 216 drenge.

### Hvad siger venstrefløjens feminister?

Øjensynlig ingenting. Både i Asien og i vor del af verden forholder de sig tavse i forhold til den kendsgerning, at millioner af deres "medsøstre" til stadighed bliver fravalgt. Hvorfor?

Sandsynligvis fordi de for enhver pris vil undgå at kompromittere "retten" til fri abort og dermed give de "formørkede og reaktionære" Pro Life-bevægelser vind i sejlene.

De er med andre ord fanget i et uløseligt dilemma, hvor de enten kan vælge at holde fast ved kvinders ubegrænsede "ret" til at gøre, hvad de vil med deres ufødte børn – eller acceptere begrænsninger i den selvsamme "ret" for at komme deres medsøstre til undsætning.

Som allerede nævnt har de truffet det dobbeltmoralske valg at stå fast på kvinders suveræne "ret" til abort og samtidig hævde, at de kæmper for deres medsøstres ve og vel.

Ligesom UNFPA (FN's befolkningsfond) som i deres dokumenter fordømmer kønsselektering, men på den anden side intet foretager sig for at standse denne form for diskrimination.

Afsender  
RFM, Lundby Hovedgade 104  
4750 Lundby



 **POST** **B**  
**PP** Danmark



## Om menneskets skabelse

Professor Jérôme Lejeune (1926-1994)

**Gud har skabt mennesket i sit billede. Fristelsen  
i vor tid er hovmodigt at ville skabe mennesket i  
menneskets billede.**

---

**Net-udgave**  
**ISSN 2246-4034**

**Trykt udgave**  
**ISSN 0906-4605**